

яких до балансу пов'язано з операцією в іноземній валюті, обліковуються за валютним курсом на дату здійснення операції, а немонетарні статті за справедливою вартістю в валюті відображаються за валютним курсом на дату визначення справедливої вартості.

Одним із напрямів розвитку та вдосконалення національної системи бухгалтерського обліку зовнішньоекономічних операцій є вивчення провідного світового досвіду обліку даних операцій та розробка методологічного та методичного забезпечення обліку таких операцій професійними організаціями завдяки їх широкому залученню до роботи у відповідних органах, що здійснюють регулювання бухгалтерського обліку.

Література

1. Коломацька С.П. *Зовнішньоекономічна діяльність в Україні: правове регулювання та гарантії здійснення* / С.П. Коломацька. – К.: Професіонал, 2004. – 288 с. 2. Гарний Д. *Первинні документи як форма договору: долаємо стереотипи* / Д. Гарний // *Школа бухгалтера*. – № 5. – 2007.

Вороніна І. О.,

студ. гр. ОПАГ-21,

Національний університет «Львівська політехніка».

Науковий керівник – Литвиненко Н. О.,

к.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу

РЕЖИМ ПЕРЕРОБКИ НА МИТНІЙ ТЕРИТОРІЇ: ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ТА ВИЗНАЧЕННЯ КЛЮЧОВИХ ТЕРМІНІВ І ПОНЯТЬ

Успішне функціонування і розвиток промислових підприємств у сучасних умовах ведення бізнесу вимагає пошуку альтернативних способів управління та здійснення господарської діяльності. Одним із шляхів вирішення цієї проблеми є співробітництво з нерезидентами щодо виготовлення продукції у режимі переробки на митній території України.

Для раціональної побудови обліку операцій з переробки та забезпечення методично коректного його ведення й формування достовірних показників фінансової звітності має бути чіткість й однозначність в окресленні господарських процесів, наявних під час режиму переробки на території України, та визнанні й ідентифікації базових об'єктів обліку.

Вищевикладене обумовлює актуальність теми публікації та визначає її мету.

Метою дослідження є узагальнення теоретичних засад щодо операцій, що здійснюються у режимі переробки на митній території для ідентифікації (визнання) господарських процесів та базових об'єктів їх обліку.

«Переробка на митній території – це митний режим, відповідно до якого іноземні товари піддаються у встановленому законодавством порядку переробці без застосування до них заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, за умови подальшого реекспорту продуктів переробки» [1].

Виходячи з наведеного визначення переробці піддаються іноземні товари, які включають переробку товарів, у тому числі: обробку, монтаж, демонтаж, використання окремих товарів, які сприяють чи полегшують процес виготовлення продуктів переробки; ремонт товарів, у тому числі модернізацію, відновлення та регулювання, калібрування.

Для цілей оподаткування операцій з переробки синонімом до словосполучення «іноземні товари» можна вважати термін «давальницька сировина», під яким слід розуміти сировину «матеріали, напівфабрикати, комплектуючі вироби, енергоносії, що є власністю одного суб'єкта господарювання, тобто замовника і передаються іншому суб'єкту господарювання (виробнику) для виробництва готової продукції з подальшим переданням або поверненням такої продукції або її частини їх власникові або за його дорученням іншій особі» [2].

Власником давальницької сировини (іноземного товару) та виготовленої з неї готової продукції (продуктів переробки) є замовник.

Виконавець є власником засобів праці, а також у його розпорядженні перебуває висококваліфікований персонал, здатний виготовляти якісну продукцію. Ці складові виробничого процесу дають можливість виконавцю отримувати дохід від використання власних засобів.

Фінансово-розрахункові відносини під час режиму переробки можна розглядати у розрізі наявних форм розрахунків між замовником та виконавцем: розрахунок грошовими коштами; давальницькою сировиною; готовою продукцією та змішана форма, яка передбачає оплату вартості переробки частково грошима і сировиною або грошима і готовою продукцією [3].

За результатами дослідження з'ясовано, що митний режим переробки передбачає, використання виконавцем давальницької сировини та матеріалів у процесі виробництва для отримання продукту переробки. Результат переробки (продукт переробки) підлягає вивезенню з країни, в якій така переробка була здійснена. Відтак, під час режиму переробки на митній території мають місце процеси:

- постачання (ввезення давальницької сировини, яка обліковується в замовника поза балансом);

- виробництва (виготовлення із давальницької сировини готової продукції, під час якого об'єктом обліку є витрати на виробництво готової продукції шляхом переробки сировини);
- збуту (вивезення продуктів переробки), з одночасним підписанням акту наданих послуг із переробки й відображенням в системі обліку виконавця зобов'язань і доходу за результатами наданих послуг.

Література

1. Митний кодекс України: Закон України від 07.06.2012 № 4915-VI. 2. Податковий кодекс України від 02.12.2010 № 2755-VI. 3. Мельник О. Г. Сутність та мотиви здійснення толінгових операцій на підприємствах / О. Г. Мельник, І. І. Коць, О. М. Урікова // Вісник Нац. ун-ту «Львівська політехніка». Серія: Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку. – 2015. – № 819. – С. 148-155.

Гайналій А.О.,
студ. гр. Б17 1/9,
Кропивницький інженерний коледж
Центральноукраїнського національного технічного університету.
Науковий керівник – Куц В.І.

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ БУХГАЛТЕРСЬКОГО, УПРАВЛІНСЬКОГО ТА ПОДАТКОВОГО ОБЛІКУ І ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

У сучасних умовах розвитку економіки України, ефективній фінансово-господарській діяльності, контролю за виробничим процесом та розподілом матеріальних благ, рухові та збереженню майна підприємства сприяють бухгалтерський, управлінський та податковий види обліку. З огляду на безперервний рух прогресу, вагомішою стає необхідність з'ясування актуальних проблем процесу обліку й шляхів їх вирішення.

Згідно Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» бухгалтерський облік – це процес виявлення, вимірювання, реєстрації, накопичення, узагальнення, зберігання та передачі інформації про діяльність суб'єкта господарювання зовнішнім та внутрішнім користувачам для прийняття рішень [1, с.1]. Його основні проблеми:

1. Специфіка обліку та звітності відповідно до сфери (галузі) застосування – ведення обліку вимагає специфічних норм та порядків організації, відповідно до виробничої діяльності в різних галузях. Отож є доцільним